

Smaafolk er saa anbefalelsesværdig til Efterligning, at egentlig alle burde kunne slutte sig dertil. Jeg vil sluttelig kun udtale det Haab, at vi ikke maa faa dette Lovforslag at se mere, men at det maa kunne gaa igennem som det er. Den ærede Minister udtalte ganske vist nogle Betænkkeligheder, men dog ikke anderledes, end at han vilde støtte Lovforslaget og gøre, hvad han formaaede for, at det kunde komme igennem. Skønt det kun er en Lov af ringe Omfang og maaske ringe i Sammenligning med saa mange andre af de Ting, vi have for, er det dog sikkert en Lov, der, som jeg før sagde, vil vinde Tilslutning i den Kreds og hos de Tusinder af Husmænd, som den Lov vedrører.

Lyngsie: Som Medlem af Udvalget skal jeg tillade mig at gøre et Par ganske korte Bemærkninger til denne Sag. Den ærede Ordfører (Zahle) sluttede med at bemærke, at dette Lovforslag vel ikke er noget udmærket Lovforslag, men dog alligevel drejede sig om en Sag, hvis Skæbne vilde blive fulgt af mange Familier paa Landet med en ikke ringe Interesse. Den ærede Ordfører har deri ganske Ret. Man kunde ønske, at Lovforslaget var gaaet noget videre, end det gaar, i Retning af at beskytte Hjemmets Eksistensbetingelser for den mindre Mand derude paa Landet, beskytte ham i noget højere Grad, end det sker over for Godsbesiddernes, Ejernes Ret. Men, som den ærede Ordfører bemærkede, Sagen har der jo været arbejdet paa i en lang Aarrække, og Arbejdet har længe været forgæves, ganske uanset den uendelig store Betydning, som en Ordning af dette Spørgsmaal for længst vilde have haft for Eksistensbetingelserne for Folk paa Landet, men det har jo vist sig nu, at der er nogen Mulighed for at opnaa Enighed mellem Partierne om dog at gennemføre noget, og naar jeg paa det Partis Vegne, jeg tilhører, har kunnet slutte mig til Lovforslaget i den Form, det har, uanset at vi gerne ønskede, der var gaaet endnu videre, er det, fordi Erfaringen har lært os, at det er meget vanskeligt at føre noget igennem paa dette Omraade, hvorfor vi ikke have villet lægge os paa tværs af, hvad der kunde tjene til Gennemførelsen af dette Lovforslag.

Jeg skal blot pege paa, at der er et Par Bestemmelser i Lovforslaget, som vi kunde have ønsket anderledes. Det er Ændringsforslagets § 10, hvor det bestemmes, at Huse, hvortil hører under 2 Skæpper Land, ikke komme ind under Bestem-

melserne om Erstatning. Det forekommer mig, at man ikke burde være gaaet saa vidt som til at sætte Grænsen ved 2 Skæpper Land, men at denne Bestemmelse kunde være rettet saaledes, at flere Huse kunde være komne med. I lige Maade forekommer det mig, at Bestemmelsen i § 13 om, at der skal kunne anvises ugifte Arbejdere Beboelse under saadanne Forhold, at man straks kan fjerne dem fra den Lejlighed, de bebo, naar Arbejdet ophører, er en Bestemmelse, som, hvis man vilde have været ganske retfærdig, ikke burde være indført i Forslaget. Men jeg og mine Meningsfæller erkende, at Forslaget, som det er, alligevel er et Fremskridt, og vi se gerne dette Ændringsforslag blive gjort til Lov.

Jeg kan ikke undlade, da jeg har Ordet, at gøre en lille Bemærkning til den højtærede Landbrugsminister, der meget stærkt pegede paa, at her var man efter hans Formening ved at gaa Ejernes Ret for nær. Jeg vil her henlede hans Opmærksomhed paa, at ganske vist kan det være eller maa det vel siges at være en Opgave for Landbrugsministeren at værne Landejendomsbesiddernes Ret, men paa den anden Side er der jo ogsaa andres Ret at varetage, der er hele den store Landbefolknings Ret, og det forekommer mig, at hvis den højtærede Landbrugsminister vilde opfylde sine Forpligtelser baade over for det besiddende Landbrug og over for dem, der trælle paa vort Fædrelands Jord under saadanne Forhold, at de bo i Fæste eller til Leje hos Godsejeren, maa han ogsaa varetage disses Ret og navnlig deres Ret til at eksistere under nogenlunde taalelige Forhold og deres Ret til at forlange af Landbrugsministeren, naar der er Tale om at beskytte denne store Klasses Hjem mod alt for usikre Forhold, hos ham at finde lige saa stort Gehør for deres Rettigheder som Landejendomsbesidderne, hvis Ret Ministeren altid synes at kunne se. Det er jo ganske sikkert, det maa den højtærede Landbrugsminister ikke overse, at her drejer det sig om en meget stor Del Mennesker, her drejer det sig, som alt berørt af Udvalgets ærede Ordfører, om ca. 27,000 Arbejderfamilier derude paa Landet. Det drejer sig her om, hvorvidt man vil gaa til at beskytte 27,000 smaa Hjem. Jeg tænker mig, at den højtærede Landbrugsminister har Kærlighed til sit Hjem, jeg tænker mig, at den højtærede Minister meget godt kan sætte sig ind i, hvad det vilde sige, hvis hans Hjem var bygget paa saa usikker Grund, at det var ganske af-